

تجربه اسکان عبدالله:

توقعیات زندگی در بریتانیا:

قبل از اینکه عبدالله و خانواده اش در آغاز سال 2018 به بریتانیا مسکن گزین داده شد، دانش و دانستی او از فرهنگ و تاریخ این کشور محدود بود. چیزیکه او می دانست این بود که بریتانیا متشکل از اقوام مختلف است، جایی که مردم به چای اهمیت زیادی می دهند، لهجه های گویش مختلف دارند و ملکه آنها لباس های رنگارنگ می پوشد.

وقتیکه او شنید که او همسر و طفلک اش قرار است به آکسفورد مسکن گزین شوند، هیجانزده شد، نه تنها به این دلیل که خواهرش اخیراً در آنجا مسکن گزین شده بود، بلکه به این دلیل که او پوهنتون مشهور آنجا را میشناخت و فکر میکرد که همه افراد آنجا باید به راحتی و درستی درک لهجه ها را داشته باشند.

انتظار سفر

مانند همه پناهندگان که برای اسکان مجدد در نظر گرفته شده اند، عبدالله نمی توانست انتخاب کند که به کدام کشور مسکن گزین شود. در اردن، جایی که خانواده اش درخواست پناهندگی داده بود، او زندگی روزمره خویش را با تبعیض جامعه محلی پیش میبرد. او اسکان مجدد را فرصتی برای شروع یک زندگی جدید برای خود و خانواده اش می دانست. وقتی کمشنری عالی پناهندگان سازمان ملل با او تماس گرفت و گفت که آنها برای اسکان مجدد در بریتانیا در نظر گرفته می شوند، او بسیار خوش شد.

در فرصت شش ماه از مصاحبه اش با کمیشنری عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) تا ورود به بریتانیا، عبدالله و همسرش در صنوف جهت گیری فرهنگی مورد نیاز با IOM شرکت کردند تا معلومات بیشتری در مورد انتظارات زندگی در بریتانیا داشته باشند. صنوف فقط دو روز طول کشید و به یاد می آورد که به او گفته شده بود که می تواند پنج سال زبان انگلیسی بخواند و دولت در این مدت به خوبی از او مراقبت خواهد کرد. در واقع، معلم به خانواده ها میگفت که انگلیسی را خیلی سریع یاد نگیرند در غیر این آنها مجبور میشوند که کار کردن خواهم شد و بنفیتهای (کمکهای) دولتی خود را از دست می دهند. اما زمانیکه به بریتانیا وارد شدن آنها کمی شوکه (متحیر) شدن و فهمیدن که قضیه آنطور نبود.*

یک روز، شخصی با عبدالله تماس گرفت و به او گفت که خانواده اش در یک گروه حمایت از جامعه در آکسفورد اسکان داده خواهند شد. به او گفته شد که گروه متذکره هر کاری را برای خانواده اش انجام خواهد داد. از آنجایی که خواهرش قبلاً در آکسفورد زندگی میکرد، اعضای گروه توانستند از طریق او با عبدالله تماس بگیرند. ** آنها خانه اش را در Google Maps به او نشان دادند و در مورد حمایتی که از او خواهند کرد به او گفتند. آنها دانستن که چه کسی برای استقبال از او و خانواده اش در میدان هوایی حضور خواهد داشت، سفر آنها به بریتانیا به جای اغتشاش اعصاب به هیجان انگیزی تبدیل شد.

زندگی و کلتور (فرهنگ) در بریتانیا

عبدالله قبل از فرار از سوریه در پوهنتون حلب تحصیل می کرد که به عقیده او به محض ورود به بریتانیا تمرکزش را بر روی تعلیم و یادگیری زبان انگلیسی آسانتر کرد. اگرچه قبل از ورودش سطح زبان انگلیسی او به «سلام، چطوری» محدود بود، اما خودش به استقامت و کوشش کرد و به سرعت زبان را آموخت. او حتی پس از چند ماه اقامت در آکسفورد در یک موزیم محلی کار داوطلبانه را آغاز کرد که منجر به یک کار با معاش در اولین سال اقامتش در بریتانیا شد.

در آکسفورد، یک جامعه بزرگ مردم سوریه و خاورمیانه وجود دارد، بنابراین خانواده عبدالله می توانند تمام غذاهای مورد علاقه خود را تهیه کنند و تعطیلات و رخصتی های مهم را با افراد جامعه خود جشن بگیرند. او خوشحال است که او و

خانواده‌اش می‌توانند فرهنگ خود را حفظ کنند و در جامعه محلی خود پذیرفته شوند و احساس میکند در بریتانیا مردم نسبت به سوریه چانس بیشتری برای موفقیت و کامیابی دارند. او به سوری بودنش افتخار میکند و عاشق تاریخ و غذای آن است – او فقط آرزو می‌کند که مردم بریتانیا به جای تمرکز بر وضعیت فعلی، بیشتر در مورد فرهنگ غنی سوریه بدانند.

* (یادداشت : صنوف جهتگیری فرهنگی IOM از ابتدای سال 2018 طی یک پروسه بازنگری انجام شده و تا حد زیادی بهبود یافته است).

** گروه های حمایتی اجتماعی به ندرت می‌توانند با خانواده‌ای که از آنها حمایت میکنند، قبل از رسیدن به بریتانیا ارتباط برقرار کنند. در این مورد، مشخصات تماس خواهر عبدالله بر روی UNHCR RRF نوشته شده بود و گروه توانست با او تماس بگیرد.